

תהלים • פרק ס"ט

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this deeply moving kapitel, Dovid HaMelech cries out to Hashem from the absolute depths of despair, comparing his immense tzaros to drowning in deep, muddy waters where there is no place to stand. He pleads that his suffering should not cause a chilul Hashem or bring shame to other ehrliche Yidden who look up to him, especially since his pain and the mockery he endures from his enemies stem from his burning zeal for Hashem's House. Even in his darkest moments of being mocked and given vinegar to drink, Dovid HaMelech pours his heart out in tefillah during an Eis Ratzon, knowing that Hashem hears the needy and will ultimately rebuild Tzion and the cities of Yehudah for those who love His Name.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לִמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשָׁנִים לְדָוִד:

הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מֵיִם עַד־נַפְשִׁי:

טָבַעְתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמָד בָּאתִי בְּמַעַמְקֵי־מֵיִם וְשִׁבְלֹת שְׁטָפְתָּנִי:

יָגַעְתִּי בְּקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מִיַּחַל לְאֱלֹהִי:

רַבּוּ מַשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי שָׁנָאֵי חֲנָם עֲצָמוֹ מִצְמִיתִי אִיבִי שָׁקָר אֲשֶׁר לֹא־גִזַּלְתִּי אֹז אֲשִׁיב:

אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאוֹלָתִי וְאַשְׁמוֹתַי מִמָּדָה לֹא־נִכְחָדוּ:

אֶל־יִבְשׁוּ בִּי קִנְיָה אֲדֹנָי יְהוָה צָבָאוֹת אֶל־יִכְלְמוּ בִּי מִבִּקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי־עָלִיךָ נִשְׁאָתִי חֲרָפָה כִּסְתָה כָּל־מָה פָּנִי:

מוֹזַר הָיִיתִי לְאַחִי וְנִכְרִי לִבְנֵי אִמִּי:

כִּי־קִנְאָת בֵּיתְךָ אֶכְלָתָנִי וְחֲרָפוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלַי:

וְאַבְכָּה בְּצוּם נַפְשִׁי וְתָהִי לְחֲרָפוֹת לִי:

וְאַתָּנָה לְבוֹשֵׁי שָׁק וְאַחִי לָהֶם לְמַשָּׁל:

יְשִׁיחוּ בִּי יֹשְׁבֵי שָׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שִׁכָּר:

וְאִנִּי תִפְלִתִּי־לָךְ יְהוָה עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֲסִדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

הֲצִילֵנִי מִטֵּיט וְאֶל־אֶטְבְּעָה אֲנַצֵּלָה מִשָּׁנָאֵי וּמִמַּעַמְקֵי־מֵיִם:

אֶל־תִּשְׁטַפְּנִי שִׁבְלֹת מֵיִם וְאֶל־תִּבְלַעְנִי מְצוּלָה וְאֶל־תִּאֲטַר־עָלַי בְּאֵר פִּיֶּךָ:

עֲנֵנִי יְהוָה כִּי־טוֹב חֲסִדֶּךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ פִּנָּה אֵלַי:

וְאַל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מֵעֲבֹדְךָ כִּי־צָר־לִי מִהֵרָעָנִי:
קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֹלָה לְמַעַן אֵיבִי פְּדֹנִי:
אַתָּה יָדַעְתָּ חֲרָפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי נִגְדָּה כָּל־צוּרָי:
חֲרָפָה שִׁבְרָה לִבִּי וְאַנוּשָׁה וְאַקְנוּהָ לְנוּד וְאִין וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצָּאֹתִי:
וַיִּתְּנוּ בְּכַרוֹתַי רֹאשׁ וְלִצְמָאֵי יִשְׁקוּנִי חֶמֶץ:
יְהִי־שִׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לֶפֶחַ וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ:
תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד:
שִׁפְךָ־עֲלֵיהֶם וְעָמָה וַחֲרוֹן אַפָּךָ יִשְׁיגֵם:
תְּהִי־טִירְתָּם נִשְׁמָה בְּאֹהֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי יֵשֶׁב:
כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הַכִּיתָ רֹדְפוֹ וְאַל־מְכַאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ:
תִּנְהַ־עֶזְוֹן עַל־עֶזְוָנָם וְאַל־יִבְאוּ בְּצַדִּיקְתָּךְ:
יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם צַדִּיקִים אֱלֹהֵי־כֶתֶבוּ:
וְאַנִּי עָנִי וְכוֹאֵב יִשׁוּעָתָךְ אֱלֹהִים תִּשְׁגְּבֵנִי:
אַהֲלֶלְךָ שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדָּלְנוּ בְּתוֹדָה:
וְתִיטֵב לִיהוָה מִשׁוֹר פֶּר מִקֶּרֶן מִפְּרִיס:
רְאוּ עֲנֻוִּים יִשְׁמְחוּ דִּרְשֵׁי אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶּם:
כִּי־שָׁמַע אֶל־אֲבִיוֹנִים יְהוָה וְאַת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה:
יַהֲלֹוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יָמִים וְכָל־רִמָּשׁ בָּם:
כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וַיָּשְׁבוּ שָׁם וִירְשׁוּהָ:
וְזָרַע עֲבָדָיו יִנְחֹלוּהָ וְאַהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָּהּ: